

IV. | Dlaczego dotychczas nie wiedzieliście o tym przełomie

Czego dowiemy się w tym rozdziale

W tym rozdziale chcemy odpowiedzieć na ważne pytanie, dlaczego nie wiedzieliście o tym wszystkim już wcześniej?

Przedstawimy w nim „prawa”, którymi się kieruje działalność farmaceutycznego przemysłu inwestycyjnego bazującego na „biznesie z chorób”.

Jak również, że:

- celem tej książki nie jest dyskredytowanie specyficznych leków czy firm farmaceutycznych, lecz ukazanie charakteru działania „biznesu z chorób”,
- kontynuacja epidemii raka jest wynikiem modelu biznesowego, który zyskuje ekonomicznie na ekspansji chorób – nie na ich zapobieganiu,
- największą przeszkodą dla eliminacji raka i innych powszechnych chorób oraz dla rzeczywistego postępu opieki zdrowotnej jest inwestycyjny charakter przemysłu farmaceutycznego,
- śmiertelne skutki działania „biznesu z chorób” są wynikiem tego, że od prawie stulecia ta zasada jego działalności nie była rozpoznana,

Nasz wspólny cel: przekazanie przyszłym pokoleniom.....

- aby zrozumieć niewyobrażalne skutki działania „biznesu z chorob” niezbędne jest przeanalizowanie historycznej przeszłości tej inwestycyjnej grupy interesów,
- przemysł chemiczny i farmaceutyczny jest związany z obiema wojnami światowymi , których celem była globalna kontrola i rozszerzenie rynków,
- dyrektorzy firmy BAYER, największego koncernu farmaceutycznego w tamtych latach, zostali skazani przez Trybunał Norymberski za zbrodnie ludobójstwa, pracy niewolniczej i inne zbrodnie przeciw ludzkości,
- te grupy interesu są nadal aktywne w globalnej ekspansji swoich rynków nie zważając na skutki, jakie wywrze to na zdrowiu i życiu milionów ludzi,
- musimy dzisiaj podjąć decyzję: albo będziemy dalej tolerować traktowanie chorób jako rynków inwestycyjnych, albo zjednoczymy się we wspólnym działaniu na rzecz ich wyeliminowania.

świata, w którym rak będzie praktycznie nieobecny.

“Prawa” działania przemysłu farmaceutycznego

- 1** Przemysł farmaceutyczny jest przemysłem inwestycyjnym, napędzanym zyskami jego udziałowców. Wyleczenie chorób stanowi cel drugoplanowy.
- 2** Rynkiem przemysłu farmaceutycznego jest nasze ciało dopóki dotyczą je choroby.
- 3** Ekspansja chorób jest niezbędna dla wzrostu przemysłu farmaceutycznego.
- 4** Kontynuacja ekspansji rynków chorób jest możliwa, gdyż leki farmaceutyczne leczą przede wszystkim objawy chorób, a nie źródła ich przyczyn na poziomie komórkowym.
- 5** Zapobieganie, usuwanie przyczyn, a zwłaszcza eliminacja chorób zagrażają podstawom działania przemysłu farmaceutycznego.
- 6** Eliminacja chorób i ekspansja „biznesu z chorób” przemysłu farmaceutycznego nie dadzą się ze sobą w żadnym stopniu pogodzić.
- 7** Podstawą olbrzymich zysków przemysłu farmaceutycznego są opłaty licencyjne czerpane z tytułu używania opatentowanych leków syntetycznych.

8 Z tego względu przemysł farmaceutyczny przeprowadza badania oraz rozwija technologie leków oparte niemal wyłącznie na nowych, syntetycznych – i patentowalnych – molekułach.

9 Terapie naturalne, włączając w to wykorzystanie witamin i innych mikroelementów, nie są patentowalne, nie przynoszą dużych zysków i dlatego też są ignorowane przez przemysł farmaceutyczny.

10 Naukowo udokumentowane naturalne podejścia do zdrowia – skuteczne, lecz niemożliwe do opatentowania – zagrażają podstawom ekonomicznym inwestycyjnego „biznesu z chorób”.

11 Z jednej strony, naukowo udowodnione, naturalne metody zachowania zdrowia, które skutecznie zapobiegają i eliminują przyczyny chorób, a z drugiej strony przemysł inwestycyjny bazujący na kontynuacji i rozwoju chorób, nie mają punktów wspólnych i nie mogą koegzystować.

12 Dzisiejsze pokolenie ma szansę i obowiązek otworzyć drogę do eliminacji najpowszechniej występujących chorób – jest to nasz najpilniejszy, globalny cel!

Wysokie opłaty licencyjne czerpane z opatentowanych leków chemioterapeutycznych napędzają inwestycje biznesu z epidemii raka

Patenty stanowią kluczowe narzędzie ekonomiczne i prawne w całym modelu biznesowym przemysłu farmaceutycznego. Pozwalają one posiadającym je koncernom farmaceutycznym na zmonopolizowanie produkcji tych leków oraz kontrolę globalnego rynku farmaceutycznego. Ponadto, poprzez arbitralne określanie wysokości opłat licencyjnych, koncerny farmaceutyczne stały się największymi i najbardziej dochodowymi korporacjami na świecie. Na kolejnych stronach przedstawimy jeden zaledwie przykład spośród dziesiątków tysięcy patentów leków będących obecnie w posiadaniu firm farmaceutycznych. Patent amerykański nr 7,109,337 nadany firmie Pfizer 6 września 2006 roku na związki chemiczne o działaniu przeciwrakowym (www.uspto.gov).

Te dwie strony zawierają listę ponad stu substancji chemicznych, będących „własnością” firmy Pfizer. Każda substancja (linijka) różni się jednym bądź kilkoma atomami od wszystkich pozostałych. Dopóki „mit” chemioterapii będzie podtrzymywany, stosowanie każdego z tych toksycznych leków będzie oznaczać wielomiliardowe przychody dla koncernu Pfizer – oraz dalszy rozwój już rozbuchanych kosztów leczenia.

Związek otrzymany z grupy składającej się z:

N-Methyl-N-3-((methyl-2-(2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-yl-amino)-methyl-phenyl)-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(4-methyl-3-((methyl-2-(2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-yl-amino)-methyl-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(5-Methyl-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(3-Methyl-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(4-Methyl-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(2-Methyl-6-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-[4-(3-Methanesulfonyl-propylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino]-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-Methyl-N-(5-methyl-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(3-Methanesulfonylamino)-5-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(4-methyl-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(2-methyl-6-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(3-methyl-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(4-((1R,2S)-2-Hydroxy-cyclohexylmethyl)-amino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(4-((1R,2S)-2-Hydroxy-indan-1-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(4-(S)-1-Hydroxymethyl-2-phenyl-ethylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(3-Methanesulfonylmethylamino)-5-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(4-(1-Hydroxy-cyclopentylmethyl)-amino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-Methyl-N-(3-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-pyridin-2-yl)-methanesulfonamide
 N-(3-Fluoro-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-methanesulfonamide
 N-(4-((S)-1-Methanesulfonyl-pyrrolidin-2-yl)-ethylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(4-(1-Hydroxy-cyclobutylmethyl)-amino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(4-((R)-1-Methanesulfonyl-pyrrolidin-2-yl)-ethylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(2-Fluoro-6-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-N-methyl-methanesulfonamide
 N-(2-Fluoro-2-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-N-methyl-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(4-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-pyridin-2-yl)-methanesulfonamide
 N-(2,2-Dimethyl-3-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-propyl)-N-methyl-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(6-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-pyridin-2-yl)-methanesulfonamide
 N-(2,4-Dihydro-6-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-phenyl)-N-methyl-methanesulfonamide
 N-(4-(R)-1-Methanesulfonyl-piperidin-3-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-Methyl-N-(6-methyl-3-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-pyridin-2-yl)-methanesulfonamide
 N-Methyl-N-(5-((2-oxo-2,3-dihydro-1H-indol-5-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-4-ylamino)-methyl)-pyridin-3-yl)-methanesulfonamide
 N-(4-(1-Methanesulfonyl-piperidin-4-ylamino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(4-(Methyl-(R)-1-phenyl-ethyl)-amino)-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one
 N-(4-Benzylamino-5-trifluoromethyl-pyrimidin-2-ylamino)-1,3-dihydro-indol-2-one

Ekonomiczne brzemie „biznesu z epidemii raka“

Farmaceutyczny biznes z epidemii raka jest jedną z sił napędowych globalnego biznesu farmaceutycznego, który niesie ze sobą wyniszczające konsekwencje gospodarcze:

Ogólnie farmaceutyczny model biznesu z raka charakteryzuje się następującymi cechami:

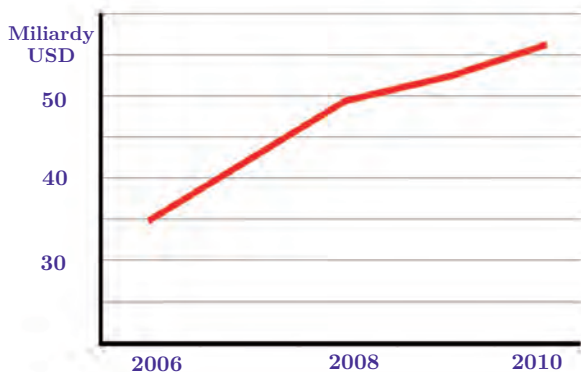
1. Wykorzystywaniem strachu przed rakiem jako „wyrokiem śmierci“.
2. Utrzymywaniem toksycznej chemioterapii i radioterapii jako podstawowych terapii w leczeniu milionów pacjentów.
3. Ryzykowaniem rozwoju epidemii chorób ubocznych u pacjentów poddawanych leczeniu chemo- i radioterapią.
4. Odnoszeniem korzyści ekonomicznych z „epidemii chorób ubocznych” poprzez sprzedaż niezliczonych nowych leków łagodzących objawy spowodowane radio- i chemioterapią. W ten sposób powstaje nowy, samonapędzający się model biznesowy, gdyż wiele spośród tych dodatkowych leków może wywoływać nowe nowotwory i inne choroby.
5. Zmuszaniem pacjentów, korporacji i rządów krajów na całym świecie do płacenia za ten samonapędzający się interes.
6. Tworzeniem - w dłuższej perspektywie - systemu ekonomicznej i politycznej zależności krajów od wyniszczającej maszyny biznesu z chorób.

Nic więc dziwnego, że przemysł farmaceutyczny stał się największym i najbardziej dochodowym biznesem inwestycyjnym na świecie.

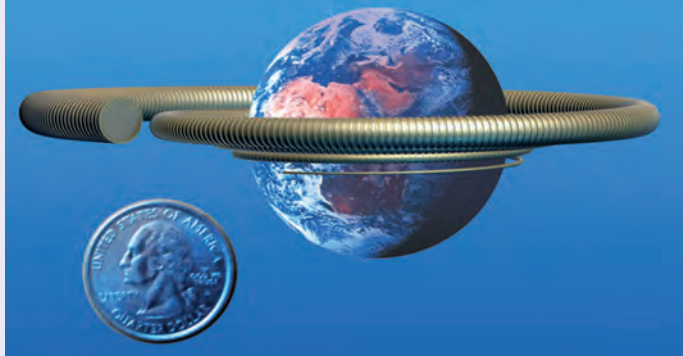
Ponadto, spośród wszystkich sprzedawanych leków farmaceutycznych, leki przeciwnowotworowe (onkologiczne) są tymi, których sprzedaż przynosi największe zyski (np. za sam rok 2010 zysk ze sprzedaży tych leków wyniósł aż 56 miliardów dolarów) – stos ćwierćdolarówek o tej wartości miałyby długość dwunastu równików.

Farmaceutyczny „biznes z raka”

Globalny rynek leków chemioterapeutycznych i onkologicznych

12 razy wokół globu

Rosnący w zawrotnym tempie rynek leków chemioterapeutycznych oraz innych leków stosowanych w leczeniu raka. W roku 2010, rynek ten przekroczył wartość 56 miliardów dolarów amerykańskich.

Tworzenie przyszłych rynków raka

Rynki leków stosowanych w leczeniu „chorób ubocznych” nie są jedynym sposobem ekspansji „biznesu z raka”. Kolejny sposób jego wzrostu wiąże się ze stosowaniem leków, które same przyczyniają się do rozwoju raka. Tutaj przedstawimy zaledwie jeden przykład takiej „synergii marketingowej”, mianowicie leki estrogenowe, które są oferowane milionom młodych kobiet w formie hormonalnych środków antykoncepcyjnych, a kobietom dojrzalym – w formie „hormonalnej terapii zastępczej”, jako zapobiegającej osteoporozie i objawom menopauzy.

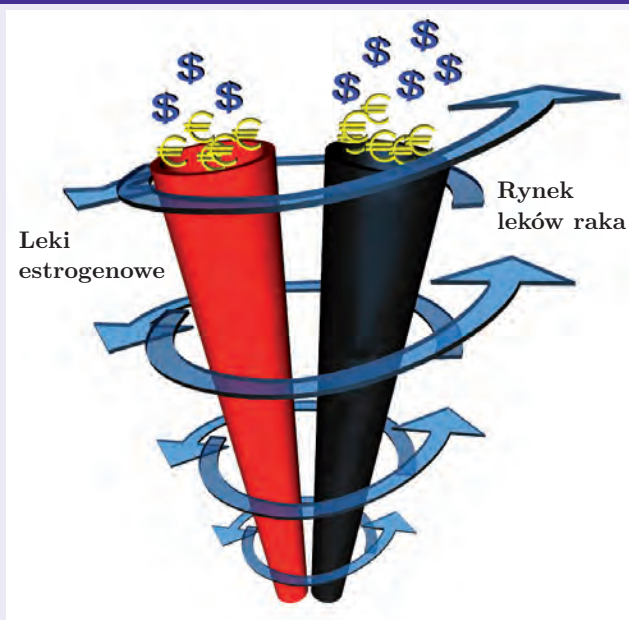
Od 1941 roku jest wiadomo, że estrogen zwiększa ryzyko rozwoju raka. Znany jest także mechanizm jego działania. Estrogen pobudza między innymi działanie enzymów trawiących kolagen, które wspomagają wzrost i rozwój komórek rakowych (patrz rozdział II).

W oparciu o niepodważalne dowody naukowe, łączące estrogen z rozwojem raka, firmy farmaceutyczne wytwarzające i promujące leki estrogenowe w nieunikniony sposób muszą wliczać w swoje działania ryzyko rozwoju raka u znacznej odsetki kobiet przyjmujących te leki przez długi czas. Długookresowe przyjmowanie leków zawierających estrogen zwiększa ryzyko rozwoju form raka zależnych od estrogenów, takich jak rak piersi, macicy, szyjki macicy czy jajników. W tej mierze, rynek leków estrogenowych napędza rynek leków przeciwnowotworowych.

Po publikacji w 2002 roku wyników badań przeprowadzonych na ponad 16 000 kobiet, wykazujących znaczne zwiększone ryzyko raka piersi u kobiet w wieku menopauzalnym przyjmujących leki estrogenowe*, ich stosowanie znacznie spadło. Jak można było się spodziewać, w przeciągu kolejnych kilku lat znacznie zmniejszyła się także liczba zachorowań na raka piersi.

*<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/sites/entrez/12117397?dopt=Abstract&holding=f1000,f1000m,isrcn>

Spirala leków estrogenowych i raka

Rynki docelowe

Młode kobiety

Dojrzałe kobiety

Leki hormonalne

Środki antykoncepcyjne

Hormonalna terapia zastępcza

Długotrwały wzrost poziomu estrogenu sprzyja rozwojowi raka

Promocja leków estrogenowych prowadzi do wzrostu przypadków raka piersi, macicy, szyjki macicy oraz jajników. W ten sposób rynek leków estrogenowych napędza rynek leków na raka.

Mozemy myśleć, że to niemożliwe!

Nawet najbardziej chciwe firmy nie poświęcają dla zysku milionów ludzkich istnień...

Aby wyjaśnić te kwestie musimy się przyjrzeć najciemniejszym kartom z nieodległej przeszłości...

Zysk ważniejszy od życia (I)

Każda firma lub gałąź przemysłu, której działalność wpływa na ludzkie życie musi spełniać określone standardy etyczne. Wymaga tego przede wszystkim zaufanie, jakim obdarzają ją miliony pacjentów. Niestety, farmaceutyczny model „biznesu z chorob” nie spełnia tych standardów.

Aby zrozumieć niewyobrażalne praktyki biznesu korzystającego z epidemii raka, musimy sięgnąć wstecz aż do korzeni przemysłu farmaceutycznego. Około 150 lat temu naukowcy zaczęli wyjaśniać chemiczną naturę elementów tworzących świat, tak jak np. ich atomową strukturę. Niedługo potem pojawiły się pierwsze firmy opierające swoją działalność na sprzedaży związków chemicznych uzyskanych na drodze syntezy w oparciu o tę nową wiedzę. Co więcej, patentowanie tychże substancji dawało owym firmom monopol na ich rozpowszechnianie, podwyższając status liderów korporacji farmaceutycznych do „nowych bogów”, jak sami zwykli byli siebie nazywać.

Przewodziły temu trzy firmy niemieckie, BAYER, BASF i HOECHST. Jak można się było spodziewać, ci „współcześni bogowie” postanowili podbić cały świat i nim zawładnąć. W tym celu „zakontraktowali” cesarza niemieckiego, Wilhelma II, do wywołania I wojny światowej. Gdy ta próba się nie powiodła, firmy te utworzyły niesławny kartel IG Farben określając się „Radą Bogów” i wkrótce zostały największym sponsorem nazistów w objęciu przez nich władzy.

Jak wszyscy wiemy, ta próba zapanowania nad światem również się nie powiodła niosąc koszt 60 milionów ludzkich istnień. Aż 24 dyrektorów IG Farben stanęło w latach 1947-48 przed Trybunałem Norymberskim. Kilku dyrektorów IG Farben skazano za zbrodnie związane ze zmuszaniem do pracy niewolniczej, grabież, tortury, morderstwa i inne zbrodnie przeciwko ludzkości.

Czy wiecie kto to jest?

Fritz Ter Meer (1884-1967) był dyrektorem firmy BAYER – w tamtym czasie największej firmy farmaceutycznej na świecie – a także członkiem zarządu kartelu IG Farben. Należał on do partii nazistowskiej i był członkiem Ministerstwa Wojny III Rzeszy, koordynującym produkcję materiałów wybuchowych i innych materiałów wykorzystywanych w wojnie przez Wehrmacht - prawie 100% z nich produkowała firma IG Farben.

30 lipca 1948 roku Ter Meer został skazany przez Trybunał Wojenny w Norymberdze na siedem lat więzienia za zbrodnie pracy niewolniczej, mordy oraz inne zbrodnie przeciwko ludzkości.

Wyobraźcie sobie, że szef największej firmy farmaceutycznej świata, lider przemysłu, który przedstawia się jako służący ludzkości, został skazany za zbrodnie przeciwko ludzkości!

Więcej informacji na stronie internetowej: www.profit-over-life.org

Zysk ważniejszy od życia (II)

Obie wojny światowe, będące dwiema zbrojnymi próbami podbić światą przez BAYER, BASF i inne niemieckie koncerny chemiczno/farmaceutyczne, pochłonęły niemal 100 milionów istnień ludzkich. W tych globalnych konfliktach całkowitemu zniszczeniu uległy liczne miasta, a nawet kraje. Spośród wielu miejsc, w których dopuszczono się zbrodni, jedno w sposób szczególny cechowało się brutalnością i brakiem szacunku dla ludzkiego życia – Auschwitz.

Podręczniki historii mówią, że obóz koncentracyjny Auschwitz był miejscem masowej eksterminacji motywowanej nienawiścią rasową. Był on czymś więcej. Proces przemiany obozu koncentracyjnego w sięgający przemysłowych rozmiarów obóz pracy niewolniczej i obóz śmierci był bezpośrednio związany z interesami ekonomicznymi. W odległości około 6 km od obozu koncentracyjnego Auschwitz, kartel chemiczno-farmaceutyczny IG Farben budował największy obiekt przemysłowy Europy czasu wojny. Produkowane tu chemikalia, takie jak sztuczna guma i paliwo, wspomagały koalicję nazistów z IG Farben w podboju Europy Wschodniej oraz Azji.

Dziesiątki tysięcy niewinnych więźniów obozu koncentracyjnego Auschwitz zmarły w tragicznych warunkach podczas niewolniczej pracy dla tego kartelu chemiczno-farmaceutycznego.

Niektórzy z niewolników historycznej „sceny zbrodni” jeszcze żyją. Służą oni ludzkości jako świadkowie historii i strażnicy pamięci. Jednym z nich jest August Kowalczyk, więzień nr 6804. Do czasu swojej ucieczki z obozu był zmuszany do pracy niewolniczej przy budowie zakładów IG Auschwitz.

Wkład Augusta Kowalczyka w tę książkę niesie jasne przesłanie: w przeszłości globalne interesy biznesu chemiczno-farmaceutycznego kładły zyski finansowe ponad życie milionów ludzi. Jeżeli nie wyciągniemy wniosków z tych lekcji historii, mogą tego dokonać ponownie.

Czy słyszeliście o tym miejscu?

- A. Zajmując obszar prawie 3 tysięcy hektarów, fabryka IG Auschwitz była największym kompleksem przemysłowym wojennej Europy. Była w 100% filią kartelu IG Farben (BAYER, BASF, etc.).
- B. Brama obozu koncentracyjnego Auschwitz, z którego dziesiątki tysięcy więźniów przymuszano do pracy przy budowie fabryki IG Auschwitz.
- C. August Kowalczyk, więzień Auschwitz nr 6804, przed niesławnym „Blokem 10”, w którym przeprowadzano eksperymenty medyczne.

Szefowie największej firmy chemiczno-farmaceutycznej, IG Farben, zostali uznani winnymi zbrodni zmuszania do pracy niewolniczej, stosowania tortur i mordów w związku z rozbudową obozu koncentracyjnego Auschwitz.

Zysk ważniejszy od życia (III)

W podobny sposób nasze podręczniki historii informują nas, że śmiertelne w skutkach eksperymenty medyczne w obozach koncentracyjnych były przeprowadzane przez psychopatów -lekarzy SS, jako główna rozrywka dla ich perwersyjnych upodobań.

Dokumenty Trybunału do Spraw Zbrodni Wojennych w Norymberdze ukazują odmienny obraz:

- większość nieetycznych eksperymentów przeprowadzanych na więźniach obozów koncentracyjnych nie stanowiła pojedynczych 'doświadczeń', lecz była częścią badań na ludziach na dużą skalę.
- lekarzami przeprowadzającymi te eksperymenty nie byli wyłącznie członkowie SS, lecz także profesjonalni „badacze leków farmaceutycznych”, czasem nawet lekarze bezpośrednio zatrudnieni i opłacani przez firmę BAYER.
- Testowane substancje nie były nawet preparowane przez lekarzy SS, lecz stanowiły złożone substancje chemiczne opracowane w laboratoriach największych i najbardziej zaawansowanych firm farmaceutycznych w owym czasie, czyli koncernów BAYER i HOECHST (dzisiaj należącego do Sanofi).
- Leki były dostarczane z firm farmaceutycznych bezpośrednio do obozów, a wyniki często śmiertelnych w skutkach eksperymentów raportowane były bezpośrednio do zarządów firm w Leverkusen (BAYER) i Frankfurcie nad Menem (HOECHST).
- Testowane leki nie były znanymi medykamentami, lecz nowo wynalezionymi i opatentowanymi chemikaliami, stąd stosowanie kodów, jak „Preparat Be1034” (patrz strona obok).

Zastanawiające jest ile wysiłku włożono w to, aby te fakty pozostały pogrzebane przez ponad pół wieku. Wszystkie te informacje dostępne są obecnie online pod adresem: **www.profit-over-life.org**. Ponadto nadal żyją „świadkowie historii”, tacy jak Jerzy Ulatowski, który jako dziecko - więzień obozu koncentracyjnego Auschwitz przeżył spotkanie oko w oko z dr Mengele.

Związek BAYER-Auschwitz

Etykiетка leku
testowego

BAYER
IG Farben Inc.

Pracownik firmy BAYER
i doktor SS w obozie kon-
centracyjnym Dr. Vetter

Lekarze obozu koncentracyjnego zwykle
nosili dwa uniformy, czarny (SS) i biały:
Dr. Josef Mengele, czyli „Doktor Śmierć”

A. Akta Trybunału Zbrodni
Wojennych w Norymberdze
pokazujące nowo opatentowany
lek firmy BAYER testowany w
Auschwitz.

B. Lekarze, którym zlecono
testowanie leków farmaceutycznych
na więźniach obozu koncentracyjnego,
często ze skutkiem śmiertelnym.

Jerzy poznał dra
Mengele będąc
więźniem obozu
koncentracyjnego
Auschwitz.

Dzisiaj wspiera
pracę autorów tej
książki jako „świadek
historii”.

Jerzy Ulatowski,
więzień Auschwitz
nr 192.823

Firmy farmaceutyczne BAYER, HOECHST (IG Farben) wykorzystywały tysiące więźniów obozu, jako króliki doświadczalne do testowania patentowanych leków

Historia chemioterapii

Pierwsza połowa XX wieku

BAYER, BASF, HOECHST

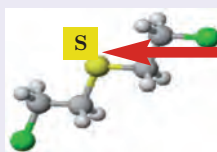
(niemiecki kartel IG Farben)

Broń chemiczna podczas I Wojny Światowej

oparzenia po gazie musztardowym

Gaz musztardowy

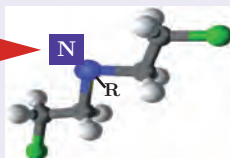
Po udokumentowaniu nieetycznej historii farmaceutycznego „biznesu z chorob”, wypada nam zapoznać czytelników z krótkim przeglądem historii stosowania „chemioterapii” w raku.

Podczas I Wojny Światowej, BAYER wyprodukował jako pierwszy wykorzystany na dużą skalę typ broni chemicznej– gaz musztardowy. Zwany był on także „LOST” (od pierwszych liter nazwisk W. Lommela i W. Steinkopfa, twórców tej śmiertelnej substancji). 12 lipca 1917 roku, armia niemiecka wykorzystwała tę broń po raz pierwszy podczas bitwy pod Ypres w Belgii z tak strasznymi skutkami, że gaz musztardowy zwany jest po dziś dzień iperytem.

Druga połowa XX wieku

Międzynarodowe firmy farmaceutyczne

(Rockefeller Investment Group/Rothschild Investment Group)

Pochodne gazu musztardowego stanowiły pierwszą i największą grupę chemioterapeutyków

Po II Wojnie Światowej, dziesiątki tysięcy patentów BAYER/IG Farben znalazły się pod kontrolą stowarzyszenia grup inwestycyjnych międzynarodowego rynku farmaceutycznego, takich jak Rockefeller (USA) i Rothschild (Wlk. Brytania/Francja).

Zamieniając jeden atom siarki (S) cząsteczki gazu musztardowego na atom azotu (N), stworzono pierwszą strukturę “chemioterapii raka”. Niezliczona liczba modyfikacji (R) tej struktury “N-musztardowej” - każda z nich chroniona prawem patentowym- napędzała wielomiliardowy przemysł prosperujący dzięki epidemii raka.

Kartel chemiczno-farmaceutyczny – ekspansja globalnej kontroli

Biorąc pod uwagę krociowe zyski do osiągnięcia z “biznesu z raka” oraz innych chorób, nie było zaskoczeniem, że zbrodniarze wojenni z firm BAYER, BASF, HOECHST i inni członkowie IG Farben zostali wkrótce wypuszczeni na wolność. Naturalnie ich „wiedza fachowa” oraz poświęcenie ideałom „zysku ważniejszego od życia” były potrzebne – teraz na międzynarodową skalę – interesom biznesu farmaceutycznego dla osiągnięcia globalnej kontroli.

Jeśli chcemy zrozumieć globalny wymiar farmaceutycznego „biznesu z chorób” dzisiaj, musimy pamiętać, że niedługo po 1945 roku, ekonomiczni architekci II WŚ zostali przywrócenii na zajmowane przez nich uprzednio stanowiska:

- **Fritz Ter Meer**, zbrodniarz wojenny, odpowiedzialny za IG Auschwitz, skazany w Norymberdze na 7 lat więzienia, wypuszczony na wolność w 1951. W roku 1956, został **prezesem firmy BAYER**.
- **Carl Wurster**, członek rady nadzorczej “Degesch”, firmy członkowskiej IF Garben, kwitnącej pod rządami Wurstera dzięki dostawom Cyklonu B do komór gazowych w Auschwitz. W 1952, Wurster został **prezesem zarządu firmy BASF**.
- **Friedrich Jähne**, dyrektor IG Farben, skazany w Norymberdze za zbrodnie wojenne. W 1955, Jaehne został prezesem zarządu firmy **HOECHST**, (obecnie Sanofi).

W ten sposób, do 1956 roku, BAYER, BASF i HOECHST ponownie wróciły pod kierownictwo architektów dyktatury nazistów i IG Farben. Nie dziwi więc, że w tym samym roku kartel uruchomił swoje kolejne „politi-biurowo” powołując brukselską „Komisję Europejską.” Jej głównym architektem był **Walter Hallstein** (patrz strona obok).

Od Europy po cały świat

Fritz Ter Meer

Członek partii NSDAP, zbrodniarz wojenny, zostaje w 1956 roku prezesem firmy BAYER

Carl Wurster

Członek rządu nazistowskich Niemiec, 'Nadzorca' Cyklonu B, zostaje wybrany prezesem BASF w 1952 roku.

Friedrich Jähne

Członek partii nazistowskiej, zbrodniarz wojenny, zostaje prezesem HOECHST w 1955 roku.

„Brukselska Unia Europejska“ – politbiuro kartelu chemiczno-farmaceutycznego dla opanowania świata XXI wieku

Walter Hallstein, profesor prawa międzynarodowego i przedsiębiorstw podczas rządów nazistowskich w Niemczech, był głównym architektem prawnych i administracyjnych planów rozwoju Europy i świata pod kontrolą nazistów/IG Farben. Był on oficjalnym członkiem delegacji niemieckiej na konferencji w Rzymie w 1938 roku, na której podzielono Europę pomiędzy faszystowskim rządem Włoch i nazistowskim Niemiec.

Walter Hallstein

Po złożeniu przed aliantami fałszywych zeznań na temat swojej nazistowskiej przeszłości, Hallstein został mianowany jednym z architektów 'Brukselskiej Unii Europejskiej' i w 1957 roku został pierwszym przewodniczącym Komisji Europejskiej. Przez następnych 10 lat, kierując administracją składającą się z kilku tysięcy biurokratów, realizował plan nazistów i IG Farben utworzenia „Centralnego Biura Kartelu”, – 'Brukselska Komisja UE' – operującego poza jakąkolwiek demokratyczną kontrolą. Jednym z kluczowych celów 'Brukselskiej UE' była protekcja wielomiliardowych rynków zbytu na leki farmaceutyczne poprzez zdelegalizowanie naturalnych metod kontroli zdrowia. www.nazi-roots-of-brussels-eu-org

Dzisiaj, międzynarodowy kartel chemiczno-farmaceutyczny realizuje ten sam program rozciągnięcia globalnej kontroli ekonomicznej i politycznej, co koalicja nazistów z IG Farben, z tym, że czyni to za pomocą innych środków.

Rola uczelni medycznych

Przez całe dziesięciolecia po zakończeniu II Wojny Światowej, społeczeństwo RFN było penetrowane przez figurantów służących promowaniu interesów kartelu chemicznego – zwłaszcza inwestycyjnego farmaceutycznego „biznesu z chorob”.

Po obsadzeniu udziałowcami IG Farben kluczowych pozycji politycznych, Niemcy Zachodnie, powstałe w 1949 r., stały się pierwszym państwem we współczesnym świecie założonym, skonstruowanym i kontrolowanym przez interesy chemiczno-farmaceutyczne. Chronienie tych interesów stało się częścią politycznych zębów Republiki Federalnej Niemiec.

Uczelnie medyczne i uniwersytety również stały się częścią tej strategii. Rozważmy przykład Szkoły Medycznej Uniwersytetu w Münster. Zaledwie 8 lat po zakończeniu wojny, Otmar von Verschuer, mentor i współpracownik Josefa Mengele, został mianowany Dziekanem Szkoły Medycznej.

Pół wieku później, w 2002, dziekanem został mianowany Heribert Jürgens, onkolog pediatryczny i weteran leczenia za pomocą chemioterapii. Jako dziekan Szkoły Medycznej Uniwersytetu w Münster, Jürgens próbował zapobiec przełomowi w dziedzinie naturalnych metod kontrolowania raka, składając kilka pozwów przeciwko doktorowi Rathowi i jego zespołowi.

W jednym z tych – obecnie historycznych – procesów, rozpoczętych w 2003 roku, oskarżono dra Ratha o subwersje przeciwko państwu niemieckiemu. Główny argument Uniwersytetu Münster: ponieważ biznes farmaceutyczny ma witalne znaczenie dla gospodarki państwowej, jakkolwiek atak na niego stanowi atak na Niemcy.

W tym kontekście, ważne jest to, że w 2004 r. Niemiecki Sąd Odwoławczy zezwolił na używanie określenia „farma – kukielki” dla określenia proponentów chemioterapii ze Szkoły Medycznej Münster.

Przykład: Uniwersytet Münster

O. v. Verschuer
Dziekan Szkoły Medycznej
Uniwersytetu Münster
w latach 1953-54

H. Jürgens
Dziekan Szkoły Medycznej
Uniwersytetu Münster
w latach 2002-2006

Naturalnie, ani dr Juergens ani münsterska uczelnia nie mają nic wspólnego z nazistowską ideologią.

Jednakże, blokując postępy w badaniach nad medycyną naturalną, udokumentowane w tej książce, służą oni tym samym interesom ekonomicznym, które były wiodącą siłą ekonomiczną w II Wojnie Światowej.

Główny budynek Uniwersytetu Münster.

Istniejący od 1780 roku uniwersytet o długich tradycjach może być w przyszłości kojarzony z bezskutecznymi próbami zablokowania działań prowadzących do zwycięstwa w walce z rakiem.

Szkoły medyczne i inne instytucje akademickie znajdują się na celowniku koncernów farmaceutycznych dla dodania wiarygodności prowadzonemu przez nie „biznesowi z chorób”.

W imię ludzkości

Pozwy przeciwko opisywanym w tej książce przełomowym odkryciom medycznym, złożone przez jeden uniwersytet próbujący zablokować postęp w nauce, nie były jedynymi wyzwaniem natury prawnej, z jakimi się zetknęliśmy.

W ostatniej dekadzie farmaceutyczne grupy interesu i ich lobby złożyły przeciwko nam ponad sto pozwów. W latach 2000-2005 bywało, że w tym samym miesiącu musieliśmy jednocześnie toczyć dziesięć batalii prawnych.

Tak zmasowany atak farmaceutycznych grup interesu, wymierzony przeciwko jednej grupie badawczej i jednemu, przełomowemu odkryciu, jest najlepszym wskaźnikiem znaczenia naszych odkryć i zagrożenia, jakie te odkrycia stanowią dla status quo.

Nigdy przedtem żadne odkrycie w dziedzinie walki z rakiem nie było tak zwalczane. Oczywiście, nasi przeciwnicy zdają sobie sprawę, że jest to decydujący przełom dla 'zwycięstwa nad rakiem'. To, że trzymacie teraz w rękach tę książkę wskazuje, że wszystkie te wysiłki nie były w stanie powstrzymać naukowej prawdy.

Nasza ciągnąca się od ponad dekady walka o zagwarantowanie ludzkości prawa pozbycia się raka zainspirowała wielu innych. W przeciągu ostatniego dziesięciolecia wzrosła liczba publikacji naukowych przedstawiających korzyści płynące z zastosowania mikroelementów w walce z nowotworami, a wydawcy poświęcili tej tematyce nieraz całe tomy.

Raz jeszcze okazało się, że rację miał Artur Schopenhauer: każda prawda przechodzi przez trzy fazy - najpierw jest wyśmiana, potem ostro się ją zwalcza i na koniec jest przyjęta jako coś oczywistego.

Wieloletnia walka o prawdę

Powyżej: Fragment archiwum zawierającego akta ponad stu procesów przeciwko temu przełomowi w walce z rakiem.

Po prawej: Dr. Rath opuszczający sąd w Hamburgu po jednej z prawnych batalii.

Naturalne podejścia do zdrowia sięgają głównego nurtu medycyny.

Po lewej: Komunikat prasowy Mayo Clinic z 2010 roku na temat korzystnego działania ekstraktu z zielonej herbaty w leczeniu pacjentów chorych na białaczkę.

FAZNET

Werner Hohenberger im F.A.Z.-Interview Artikel Service

Seriöse Naturheilverfahren werden salonfähig

Können Heilfächer und Yoga die Krebstherapie bereichern, wie es die beiden Exzenter Ärzte Gustav Dobos und Sherko Kümmel in ihrem neuen Buch gefordert haben? Darüber, meint Werner Hohenberger, Präsident der Deutschen Krebsgesellschaft.

01. März 2012 Vergangene Woche ist das Buch „Gemeinsam gegen Krebs“ von Dobos und Kümmel erschienen (siehe Aufsatz: [Naturheilwaffen in der Krebsmedizin](#)), in dem ein Umdenken gefordert wird. Ist die Zeit tatsächlich reif, die Naturheilkunde mit der Schulmedizin zu verknüpfen?

Anfangen hat das mit dem Begriff „alternative Medizin“. Wenn damals assoziiert wurde, dass es zu der eingreifenden Schulmedizin eine schonende Alternative mit dem gleichen Ergebnis gibt - was so nicht stimmt. Natürlich steckt dahinter die verständliche Hoffnung vieler Krebspatienten, ihre Heilungschancen zu verbessern. Das Ganze hat dann eine eigene Dynamik bekommen. Inzwischen gibt es die Bezeichnung Komplementäre Medizin, die wir auch akzeptieren. Die Komplementärmedizin ist zwar bei Wissenschaftlern immer auch mit dem Mantel der Unsicherheit, das nicht Fassbaren bedeckt worden. Es ist aber nun mal so, dass die Menschen dergleichen nehmen, von dem sie den Nutzen erwarten. Der nächste Schritt muss jetzt sein, diese Entwicklung bewusst

Es ist aber Fassbares angeschlossen zu der Schulmedizin. Tag für Tag

Żadna armia nie jest w stanie powstrzymać idei, której czas właśnie nadszedł. *Victor Hugo*

Fakty przedstawione w tej książce, jak i inne dokumenty historyczne ujawniające praktyki rynkowe i nieetyczną przeszłość farmaceutycznego „biznesu z chorob” stanowią zagrożenie dla tego wartego wiele bilionów dolarów przemysłu.

Przedstawiliśmy tu przede wszystkim, że ten biznes inwestycyjny ukrywał istotne fakty, a mianowicie, że:

- był ekonomiczną siłą napędową I Wojny Światowej
- był ekonomiczną siłą napędową II Wojny Światowej
- wykorzystuje on epidemie raka jako istotne narzędzie dla ekspansji swej potęgi ekonomicznej i rozciągnięcia globalnej kontroli.

Naiwnym byłoby sądzić, że te grupy interesu pozwolą na swobodne rozpowszechnianie tych faktów. Ich główną strategią kontrataku, jest jak zwykle, dyskredytacja „posłańców”.

Kolejne strony przedstawiają w zarysie kilka znaczących przykładów tej strategii. Postanowiliśmy przedstawić je tutaj, aby czytelnicy mogli sami wyciągnąć z tego wnioski.

Grupy Interesu Używają Media Społecznościowe

Strategia kontrataku ze strony status quo, by przeciwdziałać przełomowi w medycynie przez dyskredytowanie autorów tej książki oraz ich zespołu naukowego, nie ogranicza się do mediów drukowanych, które te grupy interesu kontrolują. Coraz bardziej korzystają z popularności internetowych sieci mediów społecznościowych. Przykładem może być tu Wikipedia.

Wikipedia jest często postrzegana jako niezależne, internetowe źródło informacji i wielu sądzi, że skoro wszyscy są zachęceni do jej współtworzenia, odzwierciedla ona demokratyczne zasady współczesnego wieku informacji. Niestety, nic dalszego od prawdy. Pod płaszczykiem „demokracji”, „wolności słowa” i „społeczeństwa otwartego”, Wikipedia jest wykorzystywana jako platforma do wywierania wpływów i kontrolowania światowej opinii publicznej.

Jednym z „ojców założycieli” i czołowych sponsorów Fundacji Wikipedia jest George Soros - prezes Soros Fund Management LLC i jeden z wiodących inwestorów w przemyśle paliw i farmaceutycznym. Aby ukryć swoje działania, kartele paliw i farmaceutyczne wykorzystują kontrolowane przez siebie osobowości portretując je jako „założycieli” Wikipedii.

W konsekwencji, jakiegokolwiek próby opublikowania na Wikipedii informacji zagrażającej ich interesom, są skrupulatnie monitorowane i natychmiast usuwane przez „stróżów” tych interesów w Wikipedii. Szczególnie ‘strzeżone’ tematy dotyczą nie tylko dziedziny naturalnego zdrowia, lecz także alternatywnych źródeł energii. „Stróże” Wikipedii systematycznie dyskredytują wartość tych nowych, niezależnych technologii i w otwarty sposób ocierniają ich pionierów.

Więcej informacji na: www.wiki-rath.org.

Przykłady: Wikipedia i Facebook

Grupy Interesów Inwestycyjnych

George Soros

D. Rockefeller

Peter Thiel

Wikipedia

Facebook

Dla scementowania ich globalnych wpływów, korporacyjne grupy interesu wykorzystują media społecznościowe w celu dystrybucji informacji zagrażających ich działaniom na rynkach światowych. Peter Thiel, kontrolujący inwestor społecznej "sieci" Facebook reprezentuje raczej 'nie- społeczne' wartości: „Sądzę, że opieka medyczna jest zbyt ważna, by była dobrem publicznym, w pewnym sensie. Myślę, że jest zbyt ważna by zostawić ją w gestii niekompetentnych programów rządowych”. Nic w tym dziwnego, Thiel jest bowiem blisko związany z D. Rockefellerem, człowiekiem stojącym za wiodącymi grupami inwestycyjnymi związanymi z przemysłem paliw i farmaceutycznym.

Zachęcamy każdego do sprawdzenia tego na własną rękę! Spróbujcie dokonać na Wikipedii wpisu na temat korzyści mikroelementów, czy innych naturalnych terapii dla zdrowia, lub opisać korzyści odnawialnych źródeł energii, spróbujcie napisać o niebezpieczeństwach chemioterapii i zatruciu naszej planety przez kartele paliw. Sami zobaczycie: „niewidzialna ręka” natychmiast wymaze ten wpis z Wikipedii.

Wikipedia nie jest niezależną, demokratyczną „encyklopedią”, ale ważnym środkiem medialnym status quo służącym do cementowania jego kontroli skrywając się pod płaszczykiem „demokracji” online.

Więcej informacji na: www.wiki-rath.org

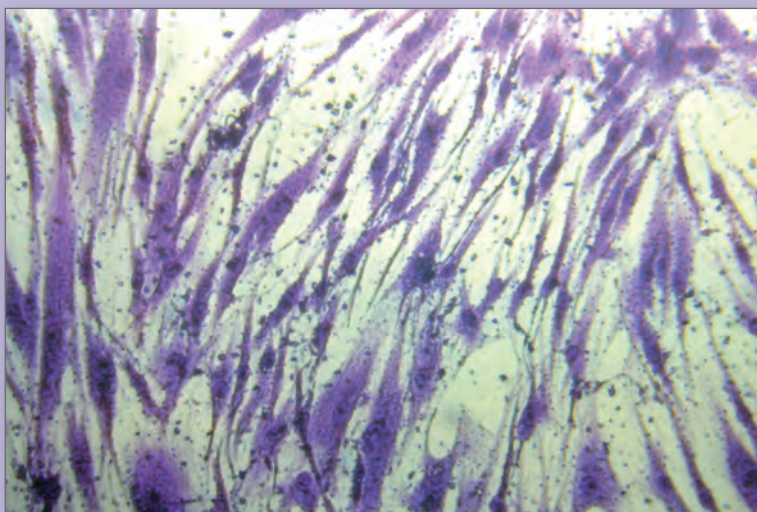
Podsumowanie rozdziału

Zdajemy sobie sprawę, że niektóre informacje zawarte w tym rozdziale były nowe dla wielu czytelników - i raczej szokujące. Dlatego też sądzimy, że byłoby pomocne naświetlenie niektórych zagadnień, które naszym zdaniem są szczególnie istotne. Chcielibyśmy, aby czytelnicy zrozumieli, że:

1. Model biznesowy największego i najbardziej dochodowego przemysłu na świecie, tj. biznesu farmaceutycznego, oparty jest na generacji zysków z kontynuacji i ekspansji chorób.
2. Celem tego przemysłu jest kontrola światowego rynku chemiczno-farmaceutycznego, a co za tym idzie, ustanowienie globalnego monopolu na opiekę zdrowotną.
3. Dla osiągnięcia tego celu, jak pokazuje historia, przemysł ten przedkłada „zyski ponad ludzkie życie“; przykładem jest ich ekonomiczna siła napędowa w inicjacji obu Wojen Światowych.
4. Po klęsce militarnego planu podboju świata, te grupy interesu wykorzystują dla tego samego celu środki ekonomiczne i polityczne.
5. Biznes „chemioterapii” związany z epidemią raka służy tym celom na skalę globalną, poprzez uzależnienie całych społeczeństw, zarówno finansowo jak i psychologicznie.
6. Musimy być szczególnie krytyczni w ocenie publicznie dostępnych informacji na temat medycyny naturalnej i alternatywnych źródeł energii, ponieważ są to obszary newralgiczne dla karteli paliw i farmaceutycznych jak i dla status quo.

**„Musimy zrozumieć, że
zdrowie nie jest nam dane
dobrowolnie.
Musimy o nie walczyć!”**

Dr. Rath

„Gdzie
podążają
oceaniczne
ławice?“

„Nauka jako sztuka“ jest ideą autorstwa Augusta Kowalczyka, aktora, reżysera i byłego więźnia obozu koncentracyjnego Auschwitz.

Zdjęcie mikroskopowe „*Gdzie podążają oceaniczne ławice?*“ przedstawia komórki dziaśłowe (fibroblasty).

Zdjęcie wykonano w Dr. Rath Research Institute.

Pełna galeria zdjęć jest dostępna pod adresem:

www.dr-rath-humanities-foundation.org/exhibition/index.html